

РЕШЕНИЕ

№ 8045

гр. София, 09.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3832** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на адв. В. В., като пълномощник на М. П. Р. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-840/2021 от 06.03.2024г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията). С оспорваното Решение, на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД, е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с рег. №ППН-01-840/09.11.2021г., подадена от М. Р. срещу „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваното Решение, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните норми. Оспорва извода на Комисията, че за „ЕОС Матрикс“ ЕООД не е било ясно към коя дата Р. е погасила вземането си по сметка на частен съдебен изпълнител (ЧСИ) и изпълнителното производство е било прекратено, поради което и дружеството не е изпълнило задължението си да подаде коригираща информация към Централния кредитен регистър на Българската народна банка (Ц., БНБ). Оспорва и доводите на ответника, че към 02.11.2021г. за заинтересованата страна „ЕОС Матрикс“ ЕООД е съществувало законово основание за обработване на личните данни на Р., тъй като към тази дата дружеството не е било конституирано като взискател по изпълнителното дело и следователно е нямало как да знае, че задължението на длъжника е било погасено. Поддържа, че администраторът „ЕОС Матрикс“ ЕООД незаконосъобразно е бездействал като не е представил своевременно

на ЧСИ договора за цесия по изпълнително дело №20158440401954, а е сторил това едва на 16.07.2021г. – два месеца след направеното от нея плащане и четири месеца след сключване на договора за прехвърляне на вземането. Твърди, че в качеството му на администратор на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД не е изпълнило задълженията си по чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679) – без забавяне да подаде до Ц. коригираща информация относно личните данни на Р. и за заличаване на информацията относно нейно задължение по договор за банков кредит, което е било погасено. Смята, че това неизпълнение се дължи на недобросъвестно поведение, изразено чрез бездействие на кредитора, а не на обективни и независещи от дружеството причини. Освен това изтъква, че в периода 15.05.2021г. – м. ноември 2021г. администраторът е подавал към Ц. неверни данни относно задълженията ѝ към кредитни и финансови институции, включително за размера на дълга, който според нея не съответства и значително надвишава размера на задълженията ѝ, установен с влязло в сила Решение на Софийски градски съд (СГС) по гр. дело №2945/2020г. Сочи, че Законът за задълженията и договорите (ЗЗД) – чл.99, ал.3, задължава стария кредитор да предаде на новия всички намиращи се у него документи, които установяват вземането. При това твърди, че след 11.12.2020г. – когато „ЕОС Матрикс“ ЕООД е придобило процесното вземане по силата на цесия, е следвало да положи дължимата грижа и да установи какъв е размерът на вземането. Моли съда да отмени Решение №ППН-01-840/06.03.2024г. и да приложи нормата на чл.58, §2, б. „б“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Претендира да ѝ бъдат възстановени сторените разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство и в производството пред КЗЛД, съгласно представения списък.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. М. А. поддържа, че процесното Решение е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Заинтересованата страна – „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. М. М. поддържа, че оспорваното Решение на КЗЛД е законосъобразно и моли съда да отхвърли жалбата срещу него. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е било образувано по подадена от М. Р. жалба с рег. №ППН-01-840/09.11.2021г., в която са изложени следните твърдения: При извършена от нея справка на 26.10.2021г. Р. установила, че към 30.09.2021г. от „ЕОС Матрикс“ ЕООД е била подадена информация към Ц. към БНБ според която тя дължи на дружеството сума в размер на 15778 (петнадесет хиляди седемстотин седемдесет и осем) лева, като съдлъжник и/или поръчител по кредити. Тази информация е невярна, тъй като Р. е изплатила изцяло и доброволно задълженията си

произтичащи от Договор за кредит с №00LD-R-002537, сключен с „Първа инвестиционна банка“ АД и в съответствие с влязло в сила съдебно Решение №260814/27.10.2020г. на СГС по гр. дело №2945/2020г. Задължението е било изплатено по банкова сметка на Частен съдебен изпълнител (ЧСИ) С. Я., което е и единственият валиден начин за погасяване на задължението. Жалбоподателката е поискала от КЗЛД, на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД във вр. с чл.58, §2, б. „б“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и евентуално във вр. с чл.80, ал.1, т. 3, 4 и 5 ЗЗЛД да: 1) отпрати официално предупреждение до администратора или до обработващия личните й данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД, тъй като посочените операции по обработване на данните й са нарушили разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679; 2) разпорежи на администратора или обработващия личните й данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД, да съобрази операциите по обработване на данните й с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и това да стане по указан начин и в определен от Комисията срок; 3) наложи временно или окончателно ограничаване, включително забрана, на обработването на данните й от „ЕОС Матрикс“ ЕООД и 4) разпорежи коригирането или изтриването на личните й данни съгласно чл.16 и чл.17 и уведомяването за тези действия на получатели пред които данните са били разкрити, съгласно чл.17, §2 и чл.19 от Регламент (ЕС) 2016/679. Поискано е също да й бъдат присъдени сторените разноски по водене на производството пред КЗЛД.

За образуваното производство Комисията е уведомила заинтересованата страна “Еос Матрикс“ ЕООД с писмо изх. №ППН-01-840/21^{#3} от 28.03.2022г., като е предоставила 7-дневен срок за становище по изложените факти и обстоятелства, както и за ангажиране на доказателства по случая.

В Становище с вх. №ППН-01-840^{#5} от 07.04.2022г. заинтересованата страна “Еос Матрикс“ ЕООД е оспорила жалбата като неоснователна и е представила съответни писмени доказателства за установяване на своите твърдения.

В отговор жалбоподателката Р. е оспорила изложените в становището на „ЕОС Матрикс“ ЕООД доводи за неоснователност и недопустимост на жалбата й до КЗЛД. Посочила е, че според нея, бездействието в продължение на повече от 6 месеца от страна на администратора на лични данни представлява „ненужно забавяне“ по смисъла на чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл.56, ал.2 ЗЗЛД (Становище с вх. №ППН-01-840^{#7} от 19.04.2022г.).

Допълнително доводи за неоснователност на жалбата администраторът на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД е изразил в Становища с вх. №, № ППН-01-840^{#9} от 12.05.2022г. и ППН-01-840^{#11} от 21.10.2022г. и съответно е представил писмени доказателства с които да установи твърденията от него факти и обстоятелства. Допълнително доказателства дружеството е представило и с молба от 19.01.2023г. (вх. №ППН-01-840^{#16}).

С Решение по Протокол №39/26.10.2022г. КЗЛД е приела за допустима жалбата с рег. №ППН-01-840/09.11.2021г. и я е насрочила за разглеждане в открито заседание. Като страни в производството са конституирани подателят на жалбата М. П. Р. и “Еос Матрикс“ ЕООД – ответник.

На 01.02.2023г., 10.05.2023г. и на 20.09.2023г. Комисията е провела открити заседания с участие на страните. Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №ППН-01-840/06.03.2024г.

За установяване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Заповед за

изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК от 05.05.2015г. (л.26); Решение №223885/24.09.2019г. на Софийски районен съд (СРС) по гр. дело №19934/2016г. (л.26-гръб – 28); Решение №260814/27.10.2020г. на Софийски градски съд (СГС) по гр. дело №2945/2020г. (л.29 – 33); Съобщение с изх. №040644/16.11.2020г. по изп. дело №20158440401954 (л.33, гръб); Уведомително писмо за извършено прехвърляне на вземане от „С.Г. Груп“ ЕАД (л.34); Удостоверение с изх. №18561/22.04.2021г. по изп. дело №20158440401954 (л.34, гръб); Писмо с изх. №20596/11.05.2021г. по изп. дело №20158440401954 (л.35); Уведомление за извършено прехвърляне на вземания с изх. №МА00001007/05.05.2021г. (л.35, гръб); Справка за кредитна задлъжнялост от Ц. с изх. №114456/26.10.2021г. (л.37, 38); Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 11.12.2020г. (50, 51); Предоставяне на информация до субекта на данните на основание чл.13/14 от Регламент (ЕС) 2016/679 и известие за доставяне (обратна разписка) с №9100023294698 (л.52, 53); Заявление с вх. №ВЖ-00428/02.11.2021г. (л.53-гръб, 55); Съобщение с изх. №51720/08.11.2021г. по изп. дело №20158440401954 (л.56); Отговор от “Еос Матрикс“ ЕООД с изх. №01762/09.11.2021г. (л.57, л.122-гръб); Молба вх. №28145/16.07.2021г. до частен съдебен изпълнител (ЧСИ) С. Я. с рег. №844 и Молба вх. №36469/14.09.2021г. до ЧСИ с рег. №844 (л.76); Молба вх. №41413/19.10.2021г. до ЧСИ с рег. №844 (л.83); Електронни писма между “Еос Матрикс“ ЕООД и ЧСИ С. Я. от 28.10.2021г., 02.11.2021г., 03.11.2021г. (л.96-гръб, 97); Писмо с изх. №3509/26.01.2023г., Платежно нареждане за кредитен превод от 26.04.2021г. (л.129); Писмо от БНБ с изх. №БНБ-13155/30.01.2023г. (л.142); Писмо с изх. №19470/02.05.2023г. по описа на ЧСИ с рег. №844, електронно писмо от 26.04.2021г.; Разпореждане от 29.04.2021г. по изп. дело №20158440401954, Разпореждане от 11.05.2021г. по изп. дело №20158440401954, Съобщение с изх. №20596/11.05.2021г. по изп. дело №20158440401954 (л.158-гръб – 161); Съобщение до „П. с изх. №19997/29.04.2021г. по изп. дело №20158440401954, Молба с изх. №20004/29.04.2021г. по изп. дело №20158440401954, Постановление за заличаване на възбрана върху недвижим имот с изх. №20002/29.04.2021г. по изп. дело №20158440401954, Писмо до Службата по вписванията с изх. №051104/02.10.2015г. по изп. дело №20158440401954 (л.162-гръб -164); Писмо от БНБ с изх. №БНБ-51402/04.05.2023г. (л.206).

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.8 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ПИН-01-840/06.03.2024г. е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №32/20.09.2023г. Комисията, в качеството ѝ на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната

администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определение за „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване (чл.4, §2). Условието за допустимост при обработването на лични данни са установени в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от условията, изрично и изчерпателно посочени в б. „а“ – „е“: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случая няма спор между страните и се установява с приетите писмени доказателства, че „Еос Матрикс“ ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателката, като в периода 29.03.2021г. – 15.11.2021г. е подавало информация към Ц. на БНБ относно текущото състояние на задължението на М. Р. към кредитната институция. Времето в което дружеството е обработвало личните данни на жалбоподателката като ги е разкривало чрез предаване към Ц., съдът намира за установено по несъмнен начин въз основа на приетото по делото Писмо с рег.

№БНБ-51402/04.05.2023г. Не е спорен по делото и въпросът, че Р. е била съдлъжник по договор за кредит с „Първа инвестиционна банка“ АД (П.) с №000LD-R-002537/23.09.2009г. Установява се с приетите писмени доказателства, че с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.12.2019г. П. е прехвърлила вземането си, произтичащо от договор №000LD-R-002537/2009г., на „С.Г. Груп“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за което обстоятелство жалбоподателката е била уведомена на 18.11.2020г. чрез съобщение на ЧСИ с рег. №844 по изпълнително дело №20158440401954. Впоследствие вземането срещу жалбоподателката Р. е било прехвърлено от „С.Г. Груп“ ЕАД на „Еос Матрикс“ ЕООД с Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 11.12.2020г. и Протокол за приключване от 17.03.2021г., приложение към договора за цесия.

В качеството му на кредитна институция по смисъла на чл.2, ал.2, т.12 от Закона за кредитните институции (ЗКИ) „Еос Матрикс“ ЕООД е задължен субект по чл.10, ал.1 във вр. с чл.4, ал.1, т.2 от Наредба №22/2009г. за Централния кредитен регистър (Наредбата за Ц.). С нормата на чл.10, ал.1 от Наредбата за Ц. е въведено задължение за институциите, изрично посочени в чл.4, ал.1, да събират и подават към Ц. информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване.

При това се налага извод, че личните данни на Р. са били законосъобразно обработвани от администратора „Еос Матрикс“ ЕООД чрез предаването им към Ц., поради наличие на две от основанията, предвидени в чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679: обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателката, че “Еос Матрикс“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни, е нарушил правата ѝ, предвидени в чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според регламента на чл.16 субектът на данни *има право да поиска* от администратора да коригира без ненужно забавяне неточните лични данни, свързани с него. Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от основанията посочени в чл.17, §1, б. „а“ – „е“, включително когато личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин.

От анализа на цитираните норми следва извод, че задължението на администратора, без забавяне да коригира или съответно да изтрие обработваните от него лични данни, възниква след като бъде сезиран от субекта и след като се увери в основателността на искането въз основа на изложените от последния твърдения и ангажирани доказателства. В случая липсват доказателства преди 02.11.2021г. жалбоподателката Р. да е сезирала “Еос Матрикс“ ЕООД с искане да коригира или да изтрие личните ѝ данни, обработвани чрез предаване към Ц., на основание чл.10, ал.1 от Наредбата за Ц.. С приетите и неоспорени писмени доказателства се установява, че в съответствие с изискването на чл.14 от Регламент (ЕС) 2016/679 “Еос Матрикс“ ЕООД е предоставил на М. Р. информацията относно идентификация на администратора, целта и правното основание за

обработване на личните ѝ данни, обема на обработваните лични данни, както и за получателите на лични данни, включително Ц.. Жалбоподателката не оспорва факта, че това уведомление (Предоставяне на информация на субекта на данните на осн. Чл.13/14) ѝ е било връчено лично на 13.05.2021г. Това обстоятелство се установява и с приетото по делото известие за доставяне (обратна разписка) с №9100023294698. Не се установява по делото след като е била уведомена за извършената цесия Р. да е предприела действия да уведоми кредитора за погасяване на задължението чрез плащане и съответно да поиска личните ѝ данни да бъдат коригирани или изтрети. Това е станало едва на 02.11.2021г. чрез Заявление подадено до “Еос Матрикс“ ЕООД и регистрирано с вх. №ВЖ-00428. Макар в административното производство жалбоподателката да е твърдяла, че в периода м. май – м. ноември 2021г. е водила разговори с представители на “Еос Матрикс“ ЕООД в които е декларирала, че задължението е платено в размера, установен с влязъл в сила съдебен акт, доказателства в тази посока не са представени, нито посочени от Р.. При това, съдът приема, че датата на която жалбоподателката е сезирала администратора с искане да коригира данните предоставяни в Ц. е 02.11.2021г. с подаване на заявлението с вх. №ВЖ-00428. Съгласно изричното изявление на БНБ данните във връзка с Договор за кредит с №00LD-R-002537 са били заличени на 15.11.2021г. Следователно администраторът без ненужно забавяне е предприел действия за коригиране и заличаване на личните данни на М. Р. предавани към Ц., след като е бил надлежно сезиран от субекта на данните, в съответствие с чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че по делото остана недоказано и това, че обработването на личните данни на Р. се е извършвало от “Еос Матрикс“ ЕООД в нарушение на принципа на точност, установен в чл.5, §1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба личните данни са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“).

В случая е установено с приетите писмени доказателства, че към датата на първата цесия – 19.12.2019г., задължението на Р. към П. по Договор за кредит с №00LD-R-002537, не е било установено по размер. С Решение №260814/27.10.2020г. на Софийски градски съд (СГС) по гр. дело №2945/2020г. е било признато за установено спрямо М. П. Р., че солидарно с А. П. А., дължи на „Първа инвестиционна банка“ АД сума в размер на EURO 347.30, заедно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 ГПК – 17.10.2014г., до окончателното изплащане на задължението, както и договорна лихва за периода 15.10.2009г. – 16.10.2014г. в размер на EURO 16.08 и наказателна лихва за периода 15.10.2009г. – 16.10.2014г. в размер на EURO 36.23. Видно от отбелязването на последната му страница съдебният акт по гр. дело №2945/2020г. е влязъл в сила на 11.12.2020г.

Не се установява по делото дали и кога предишният кредитор П. е предал на новия кредитор „С.Г. Груп“ ЕАД документите, които установяват вземането -

включително Решение №260814/27.10.2020г., в съответствие с чл.99, ал.3 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). По делото липсват и доказателства относно това какви документи, установяващи вземането срещу Р., е предал цедентът С.Г. Г.“ ЕАД на цесионера “Еос Матрикс“ ЕООД по втората цесия от 17.03.2021г. От приетите писмени доказателства може да се направи извод, че администраторът на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД е бил надлежно уведомен за действителния размер на задължението, както и за извършеното плащане от страна на длъжника, едва със Заявлението от 02.11.2021г. на Р. и след като е бил конституиран като взискател по изп. дело №20158440401954. Данни относно конституирането на дружеството като взискател могат да бъдат излечени единствено от кореспонденцията, водена между кантората на ЧСИ и „ЕОС Матрикс“ ЕООД в периода 28.10.2021г. – 03.11.2021г. (л.96, 97). Следователно недоказано и необосновано със събраните писмени доказателства е твърдението на жалбоподателката, че предоставяната от „ЕОС Матрикс“ ЕООД информация към Ц. относно размера на задълженията ѝ, е била неточна и не е била своевременно коригирана в съответствие с принципите, установени в Регламент (ЕС) 2016/679.

При това настоящият решаващ състав споделя крайния извод на Комисията, че до 02.11.2021г. за администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД е било налице правно основание за обработване на личните данни на М. Р. чрез подаване на информация в Ц. на БНБ и едва след тази дата за него е възникнало задължение за подаване на коригираща информация и за заличаване на данните на жалбоподателката по реда на чл.4, ал.2, т.1 във вр. с чл.10, ал.1 от Наредбата за Ц..

По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-840/2021 от 06.03.2024г. е законосъобразно и като такова не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК на ответника и на заинтересованата страна се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът и заинтересованата страна са били представлявани от юрисконсулти, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението за всеки от тях по 150 (сто и петдесет) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на М. П. Р. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-840/2021 от 06.03.2024г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА М. П. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя, с адрес: 1592 С., [улица], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по адм. дело №3832/2024г.

ОСЪЖДА М. П. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по адм. дело №3832/2024г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова